

فوقش اضافه خدمت می خورم

با چند تایی از دخترهایی که مشغول پینگ پنگ بازی کردن هستند هم، هم صحبت می شوم. لادن و ژاله خواهرهای دوقلویی هستند که هر روز یک ساعتی اینجا تنیس روی میز بازی می کنند. ژاله می گوید: «پنج خواهر هستیم که ما دوتا متولد سال ۸۷ و آخرین دخترها و آخرین فرزندان خانواده هستیم. من و خواهرم هر کاری که می کنیم با هم هستیم. اما بعید می دانم ما را با هم سربازی ببرند. فکرش را بکنید یکی مان برویم مثلا سمت غرب و یکی سمت جنوب! اصلا تحمل نمی کنیم. من یکی که حتما اشکم درمی آید و هر روز به فرمانده می گم تو رو خدا بذار برم خواهرم رو ببینم!» لادن هم می گوید: «اینکه شما می گید توی فضای مجازی سربازی رفتن دخترها رو مسخره می کنن. اتفاقا بعضی چیزهاش واقعی هست. من خودم دوست دارم همه وسایلم صورتی باشه! تازه یه لاک صورتی می خرم و روی اسلحه ام هم گل صورتی می کشم. فوقش اضافه خدمتم می خورم. بعدش هم حتما استوری می ذارم. راستی اجازه می دن گوشه بپریم یا باید یک جاساز خوب پیدا کنیم؟»

سربازی رفتن را دوست ندارم

راهی دانشگاه می شوم. امروز یک کلاس دارم که چند نفری از بچه هاسن و سالشان به سربازی رفتن می خورد: دهه هشتادی هستند. با حساب و کتاب من و قوانینی که برای سربازی رفتن پسرها وضع شده است، احتمالا اگر قرار به سربازی رفتن دخترها باشد، بالای چهل ساله ها را جایی نمی برند! مائده دانشجوی سال اول است و رشته ادبیات می خواند. با او هم صحبت می شوم. می گوید: «من سربازی رفتن را دوست ندارم چون واقعا برام سخته که اون جور زندگی کنم. توی یک سالن با بقیه بخوابم و سر صبح بیدار بشوم و هر روز صبحگاه بروم. اصلا آدم قانون پذیری در این حد نیستم. فکر هم می کنم این امضاها به جایی نرسد چون از زیر سر یک عده پسر حسود بلند می شود که خودشان مجبور هستند سربازی ببرند! یکی نیست بگوید خب شما پسرها به سربازی نیاز دارید که یکم نظم و انضباط را یاد بگیرید، اما ما دخترها که مثل دسته گل زندگی می کنیم نیازی به این کارها نداریم.»

اینکه کارزار جمع کردن امضا برای سربازی رفتن دخترها به کجا خواهد رسید را نمی دانم ولی من هم مثل شیوا امیدوارم که اگر روزی قرار شد دخترها به سربازی بروند با قوانین دخترانه و زنانه راهی شوند نه اینکه با همان قوانین پسرانه و مردانه قرار باشد خدمت کنند

نگاه دنیا به سربازی رفتن دختران

حدود سال ۹۷ بود که یک بار دیگر موضوع سربازی رفتن دختران مطرح شد. برخی از مسئولان آن را مصداق یک شوخی دانستند. اما حالا که سرحرف باز شد بد نیست بدانید که در کشورهایمانند جمهوری چاد، چین، نروژ، سوئد، کوبا، کره شمالی،

گرجستان، کیپ ورد، اریتره و امارات زنان باید به صورت اجباری به سربازی بروند. تعدادی از کشورها هم مانند آمریکا، مکزیک، نیوزیلند، کانادا، دانمارک، فنلاند، ایتالیا، تایوان و سوئیس به صورت داوطلبانه به سربازی می روند و از این میان تعدادی از این کشورها هم تبصره هایی برای این موضوع در نظر گرفته اند.

در میانمار تنها زنانی که ازدواج کرده یا طلاق گرفته و صاحب فرزند باشند از رفتن به سربازی معاف می شوند و در فنلاند از سال ۱۹۹۵ میلادی زنان می توانستند داوطلبانه به خدمت سربازی بروند و در ۴۵ روز نخست اعزام به آن ها فرصت داده می شود تا از ادامه این خدمت انصراف دهند و بعد از آن موظف به رعایت تمامی قوانین هستند و تنها دلایل پزشکی و بارداری آن ها را به طور موقت از انجام خدمت معاف می کند و در یونان هم زنان به عنوان متخصصان حقوق بگیر در ارتش به کار گرفته می شوند. اما موظف نیستند همچون مردان به خدمت سربازی بروند. در مکزیک و سوئیس نیز زنان به طور داوطلبانه می توانند به خدمت سربازی بروند.

بد نیست بدانید که مدت سربازی نیز برای دختران در جمهوری چاد یک سال، نروژ ۱۹ ماه، سوئد ۱۱ ماه، کوبا ۲ سال، کره شمالی ۷ سال، گرجستان یک سال، کیپ ورد ۲ سال، اریتره ۱۶ ماه و امارات ۹ ماه است.

ضرورت یک سربازی کاملا دخترانه

مینا حسینی پور، کارشناس ارشد جامعه شناسی، در این باره به ما می گوید: شاید خیلی ها فکر کنند دختران با سربازی رفتن مسئولیت پذیری می شوند و سخت گیری هایی که آنجاست باعث می شود با چالش های زندگی روبه رو شوند. اما به نظر من این تصور چندان درست نیست؛ چرا که در مسئولیت پذیری افراد مسائل مختلفی دخیل هستند از ژن نهفته در درون افراد بگیرد تا شرایط خانواده، رفتار والدین و جریان جامعه پذیری و رشد در جامعه. با این توضیحات شاید تصور کنید که مخالف با سربازی رفتن دختران هستیم، ولی این طور نیست. دختران دهه هشتادی ما به رویدادهای جمعی نیاز دارند و شاید سربازی یک اتفاق خوب برای تبادل دیدگاه ها و نگاه های این نسل باشد. اگر دقت کنید دختران ما طرفدار گعده های مختلف دخترانه هستند که سربازی باور زن دخترانه یک پیشنهاد می تواند باشد. تنها نکته ای که باید مد نظر باشد این است که یادمان نرود که دختران را مانند پسران نباید به پادگان ها ببریم بلکه جنس سربازی رفتن آن ها باید متفاوت باشد چه از نظر کمی و تعداد ماه ها و چه از نظر کیفی و نوع آموزش ها. این حرف من به معنی آموزش نظامی ندادن به دختران نیست؛ چرا که زیاد دیده ام در فضای مجازی اسلحه به دست گرفتن دختران را به سخره می گیرند، بلکه منظور این است که نیازهای آتی دختران و پسران متفاوت است.

